

Even stilstaan bij je laatste wens

Een uitvaartbeurs is geen typisch weekenduitje. De bezoekers die op een regenachtige zaterdagmiddag het Speelhuis in Helmond binnenlopen hebben echter allemaal een reden om even stil te staan bij de dood.

door Daniëlle Vink

HELMOND - Twintig jaar is hij en kerngezond. De twintigjarige Rick Schoofs uit Helmond lijkt een vreemde eend in de bijt op de uitvaartbeurs die toch vooral veel oudere bezoekers trekt. Volgend jaar vertrekt militair Rick echter voor een missie naar Afghanistan. „Je moet er niet aan denken dat het fout gaat, maar toch moet je erbij stil staan”, vindt moeder Sylvia Schoofs. Rick zelf is er nuchter onder. Van defensie heeft hij ook al een formulier moeten invullen met zijn laatste wensen. Rustig loopt hij met zijn ouders langs de stands met kisten en bloemstukken en wijst hij aan wat hij wel en niet mooi vindt. „Op mijn kist wil ik de tekst 'Return to sender', klinkt het vastberaden. Vader Wim knikt instemmend. „Er moet wel een beetje humor bij, dat past bij Rick”, legt hij uit.

Een rondje door het Speelhuis leert dat er rond een uitvaart heel wat knopen zijn door te hakken. Kisten zijn allang niet meer slechts van vurenhout of eiken. Ook hier komt de ecotrend op en kiezen mensen steeds vaker voor onbewerkt hout met ongebleekt katoen. Maar een uitbundig beschilderde kist kan ook. Alles is mogelijk, van een portret van de overledene tot een afbeelding van Mi-

De nuchtere sfeer op de uitvaartbeurs in Helmond valt op. Kisten worden gewoon gepast.

foto Ton van de Meulenhof

chael Jackson in glitterpak.

Josephine en Cees van Dril uit Mierlo bekijken het allemaal met verbazing. De twee hebben in een korte tijd veel mensen om hen heen zien wegvallen. „Je moet er niet pas over gaan nadenken als het te laat is”, vindt Josephine. Echtgenoot Cees knikt instemmend. „Het is goed om van elkaar

te weten wat je wilt. Ook degene die achterblijft moet zich erin kunnen vinden.” Josephine wil graag een tuinurn. Het echtpaar is recent naar Brabant verhuisd. „Zo'n urn kun je tenminste meenemen als je gaat verhuizen.” Organisator en uitvaartverzorger Frits Spierings is tevreden met de opkomst. „Normaal moeten men-

sen in twee uurtjes beslissen wat ze allemaal willen. Nu kunnen mensen eens rustig rondkijken wat er allemaal is.” En dat is veel, zo blijkt. Van sieraden met as tot kunstwerken van glas. Wat vooral opvalt is de nuchtere sfeer. Kisten worden gepast en urnen kritisch gekeurd. Collin Hoogeveen zit ondertussen

met zijn pasgeboren baby op de trap. „Normaal denk je alleen aan de dood als er iemand in je omgeving wegvalt. Het is wel eens goed om dat gewoon eens op een willekeurige zaterdag te doen.”